

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. március

Nagyböjt az Irgalmasság Évében

Gyermekkorai hittankönyveinkből is tudjuk, hogy a nagyböjt a megtérés ideje, amely elmélyült imádságot, önmegtagadást és jó cselekedeteket kíván tőlünk. Ez a három tevékenység szorosan egymásba fonódik, elválaszthatatlan egymástól. Isten szeretete arra indít minket, hogy jót cselekedjünk, gyakoroljuk az irgalmasság tetteit. Ez az Isten-és emberszeretet indít minket az imára és

az önmegtagadásra is. A szeretet tüzeiben elmélyült imádságban ismerjük fel az önmegtagadásnak a szükségességét és módjait, és ez a szeretet nyitja meg a szemünket arra, hogy miképpen tudunk segíteni a rászorulóknak. Szépen fejezi ki a három nagyböjti vállalás-magatartás kapcsolatát ARANYSZAVÚ SZENT PÉTER püspök, amikor így ír: "Az imádságnak böjt a lelke, a böjtot pedig az irgalmasság élteti".

Ennek ismeretében kérdezhetjük: a Ferenc pápa által meghirdetett Irgalmasság Éve a nagyböjtnak milyen sajátosságára hívja fel a figyelmünket? Arra, hogy bűnbánattal meg kell tisztítani szívünket, hogy azon -

Pilinszky János képével élve - "lángra kapjon a szeretet tűzvésze." Az ember ugyanis, bár Isten-képiségéből fakadóan alapvetően a jóra irányul, szeretni akar, ez a szándék vezérli, mégis: le kell győznie az áteredő bűnből származó értelmi homályt és akarati gyengeséget. Mindennek a forrása és célja csak az az Istentől eredő szeretet lehet, amely felebarátjának szeretetére sarkalja őt. Célját veszíti az imádság és

az önmegtagadás, amelyet nem ez a szeretet indít. Aranyszavú Szent Péter erről így ír: "Böjtölő, hiábavaló a te böjtölésed, ha hiányzik belőle az irgalmasság. Böjtölő testvér, csak az áramlik vissza bőségesen a te csűrődbe, amit irgalmasságod által előbb te kiárasztottál. Vigyázz tehát, ember, nehogy elveszítsd azt, amit magadnak akarsz megőrizni, azzal gyűjts magadnak, hogy másoknak bőségesen adsz. Ember, amit a szegénynek adsz, azt magadnak adod, mert nem lesz soha az a tied, amit másoknak oda nem adsz".

Ferenc atya

Az igazi böjt

Joel próféta jövendölése (3,12-13)

Nos tehát, — mondja az Úr, — térjetez hozzám teljes szívetekből, böjttel, sirással és jajgatással. Szaggassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjetez meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert jóságos ő és irgalmas, türelmes és nagyirgalmú, és szánakozik a bajok felett.

A böjt nem koplalás, nem fogyókúra, nem diéta. A katolikus vallás előír bizonyos időpontokra a hívek részére böjtot és hústilalmat, ez azonban formális előírás, amely mögött a lényegyet kell látni. A lényeg pedig valamiről önként lemondani, valami olyanról, ami valóban hiányzik nekünk, ha lemondunk róla. Egy vegetáriánus számára a hústilalom semmit sem mond, egy földönfutó szegénynek a napi egy jóllakás is esetleges. Ha a böjt nem jár együtt valamiféle hiányérzettel, akkor elsikkadt a külső lényeg. Joel

próféta nyelvén szólva: elmaradt a megszagattás. Ha azonban ennyi marad: azaz formálisan megtartjuk a böjtot és semmi több, akkor csak a ruháinkat szaggattuk meg, a szívünkkel nem veszünk benne részt.

A böjt lényege: elhagyni valamit a világból és Istenhez fordulni. Az Istenhez fordulás alapeleme a bűnbánat, az „Uram, nem vagyok méltó” megélése. Nem véletlen, hogy minden liturgikus cselekmény bűnbánattal kezdődik. Be kell látnunk, meg kell élnünk, hogy mi a viszony Isten és közöttünk. A bűn elsősorban Istent sérti. Dávid azt mondja az 50. zsoltárban, hogy „egyedül csak ellened vétkeztem”, pedig Uriást ölette meg. A böjt, a nagyböjt elsősorban a bűnbánat ideje, ez a megélt bűnbánat készít elő a nagyszombat éjszakára, a húsvéti örömhírré.

Balthazár Zsolt

Ferenc pápa és Kirill pátriárka történelmi találkozója és nyilatkozata Kubában

Február 12-én Kubában, a havannai José Martí Nemzetközi Repülőtéren találkozott Ferenc pápa és Kirill moszkvai pátriárka, az orosz ortodox egyház feje. A zárt ajtók mögötti két órás megbeszélést követően közös nyilatkozatot írtak alá, amely után megölelték egymást, majd Ferenc pápa örömmel állapította meg, hogy megismerhették egymás álláspontját, és felszavakból is értették egymást. Számos kezdeményezést vitattak meg, amelyeket idővel meg lehet valósítani. Egyben köszönetet mondott a kubai népnek. Kirill pátriárka szerint a beszélgetés során bizonyossá vált, hogy a két egyház képes együttműködni a kereszténység védelmében, a háború elkerüléséért, azért, hogy az emberi életet megbecsüljék az egész világon. (A közös nyilatkozat teljes terjedelmében olvasható: <http://www.magyarokurir.hu/hirek/ferenc-papa-es-kirill-patriarka-tortenelmi-talalkozoja-kubaban-67590>).

Az első pont mindjárt a nyilatkozat lényegét foglalja össze: „Örömmel találtunk újra egymásra, mint testvérek a keresztény hitben, akik azért találkoznak egymással, hogy „élőszóban beszéljenek” (2Jn 12), szívtől szívig, és megvitassák az egyházak közötti kapcsolatokat, híveik lényegi problémáit és az emberiség fejlődésének távlatait.” „Találkozónkra Kubában került sor, Észak és Dél, Kelet és Nyugat keresztezési pontján. Erről a szigetről, az „Újvilág” reményeinek és a 20. századi történelem drámai eseményeinek szimbolikus helyéről szólunk Latin-Amerika és a többi földrész összes népéhez... különös erővel érezzük a katolikusok és ortodoxok közötti közös munka szükségét, akiknek az a feladatunk, *kedvesen és tisztelettel számot adjunk a világnak a bennünk élő reményről* (vö. 1Pét 3,15).

Megállapítják, hogy „Az első tíz évszázad közös hagyománya ellenére, a katolikusok és az ortodoxok idestova ezer év óta nélkülözik az eucharisztiaiban való közösséget. Megosztottak vagyunk, mégpedig olyan sebek miatt, amelyeket a távoli vagy közelmúlt konfliktusai, a háromszemélyű – Atya, Fiú és Szentlélek – egy Istenben való hitünk megértésében és kifejtésében mutatkozó, őseinktől örökölt eltérések okoztak. Fájlaljuk az egység elvesztését, ami az emberi gyengeség és a bűn következményeként a Megváltó Krisztus főpapi imája ellenére bekövetkezett: „Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám, bennem vagy, s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk” (Jn 17,21).”

Bár sok akadály létezik „mindent megteszünk, ami szükséges az örökölt történelmi eltéréseken való felülemelkedéshez, egyesíteni akarjuk erőnket, hogy tanúságot tegyünk Krisztus evangéliumáról, az első évezred egyházának közös örökségéről, és közösen válaszoljunk a mai világ kihívásaira. Az ortodoxoknak és katolikusoknak meg kell tanulniuk egybehangzó

tanúságot tenni az igazságról azokon a helyeken, ahol lehetséges és szükséges. Az emberi civilizáció korszakos változással járó időszakba lépett. Keresztény lelkiismeretünk és lelkipásztori felelősségünk nem hatalmaz fel minket arra, hogy tétlenek maradjunk a közös választ igénylő kihívásokkal szemben.” Felemelik szavukat, s kéri, „a nemzetközi közösséget, hogy sürgősen cselekedjen annak érdekében, hogy megelőzze további keresztények elűzését a Közel-Keletről.” Hozzáteszik azt is: „szeretnénk kifejezni együttérzésünket a más vallási hagyományt követő hívek szenvedéseivel, akik maguk is polgárháború, káosz és terrorista erőszak áldozataivá váltak.” Sürgetik a konfliktusok tárgyalásos megoldását, a humanitárius segítség nyújtását a rászorulóknak. Hangsúlyozzák, hogy „Imáinkban Krisztushoz, a világ megváltójához fordulunk a béke helyreállítása érdekében a Közel-Keleten, mely az „igazságosság gyümölcse” (vö. Iz 32,17), hogy megerősödjön a testvéri együttélés a különböző népcsoportok, az ott jelenlévő egyházak és vallások között, hogy a menekültek visszatérjenek otthonaikba, a sebesültek meggyógyuljanak és az ártatlan áldozatok lelke békében nyugodjon.” Ennek érdekében „Biztatjuk az összes keresztényt és az istenhívőket, hogy buzgón imádkozzanak a világ gondviselő Teremtőjéhez, hogy védje meg teremtését a pusztítástól és ne engedje egy új világháború kitörését. Hogy a béke tartós és megbízható legyen, külön erőfeszítésre van szükség annak érdekében, hogy felfedezzük a bennünket összekötő közös értékeket, melyek a mi Urunk, Jézus Krisztus evangéliumán alapszanak.”...”Hisszük, hogy korunk... vértanúi, akik különféle egyházakhoz tartoznak, de akiket összeköt a közös szenvedés, a keresztények egységének zálogát jelentik.” „Ebben a nyugtalanító korban a vallásközi párbeszéd nélkülözhetetlen. A vallási igazságok felfogásában mutatkozó eltéréseknek nem szabad meggátolniuk a különböző vallású embereket abban, hogy békében és egyetértésben éljenek. A mostani körülmények között a vallási vezetőknek fontos feladata, hogy híveiket a más vallási hagyományokhoz tartozók meggyőződéseinek tiszteletére neveljék. ... Isten nevében semmilyen büntettet sem szabad elkövetni, „mert Isten nem a zűrzavar, hanem a béke Istene” (1Kor 14,33).”

Örömmel adnak hálát azért, hogy „korábban nem látott mértékben megújul most a keresztény hit Oroszországban és Kelet-Európa sok országában, ahol ateista rezsim uralkodott évtizedeken át... Ortodoxok és katolikusok gyakran vállaltak dolgoznak. Az evangélium értékeiről tanúságot téve annak bizonyosságát nyújtják, hogy az emberi együttélésnek közös spirituális alapjai vannak.” Az aggasztó jelenségeket sem hagyják szó nélkül: „Nyugtalanosság forrása számunka a keresztények jogainak mostani korlátozása... a

keresztények hátrányos megkülönböztetése, amikor bizonyos politikai erők, sok esetben igen agresszív szekularizmus ideológiájától vezérelve, igyekeznek kiszorítani őket a közéletből... óvatosságra intünk egy olyasfajta integrációval szemben, amely nem tiszteli a vallási identitásokat. Bár nyitottak maradunk arra, hogy más vallások is gazdagíthatják társadalmunkat, meg vagyunk győződve arról, hogy Európának hűnek kell maradnia keresztény gyökereihez. Kérjük a kelet- és nyugat-európai keresztényeket, hogy fogjanak össze, s együtt tegyenek tanúságot Krisztusról és az evangéliumról oly módon, hogy Európa megőrizze a kétezer évig keresztény hagyomány által formált lelkét.”

Megállapítják, hogy „Nem maradhatunk közömbösek a sok millió elvándorló és menekült sorsával szemben, akik a gazdag országok kapuján kopogtatnak. A féktelen fogyasztás fokozatosan kimeríti bolygónk erőforrásait. A földi javak elosztásában mutatkozó növekvő egyenlőtlenség növeli az igazságtalanság érzését a nemzetközi kapcsolatok kialakult rendszerével szemben.” „A keresztény egyházaknak védelmezniük kell az igazságosság követelményeit, a tiszteletet a népek hagyományai iránt és a hiteles szolidaritást mindazokkal, akik szenvednek.” Hozzáteszik: „Aggódva látjuk, hogy a család válságban van sok országban. Az ortodoxoknak és katolikusoknak ugyanaz a felfogásuk a családról, tanúságot kell tenniük arról, hogy a család az életszentség útja, ami megmutatkozik a házások egymás iránti hűségében, a nyitottságukban a gyermekvállalásra és a gyermekek felnevelésére, továbbá a nemzedékek közötti szolidaritásban és a leggyengébbek iránti tiszteletben... A család a házasságon, egy férfi és egy nő szabad és hűséges szeretetselekedetén alapszik. ... Szomorúan látjuk, hogy más együttélési formákat immár egy szintre helyeztek ezzel az egyesüléssel, az apaságnak és az anyaságnak, mint a férfi és a nő bibliai hagyomány által megszentelt sajátos hivatásának a fogalmát pedig száműzik a köztudatból.” Hangsúlyozzák, hogy „A meg nem született gyermekek *vérenek hangja Istenhez kiált* (vö. Ter 4,10)... Az úgynevezett eutanázia terjedése pedig odavezet, hogy sok idős és beteg ember túl nagy tehernek érzi magát családjuk és általánosságban a társadalom számára... Kötelességünknek tartjuk, hogy emlékeztessünk a keresztény erkölcsi alapelvek megváltoztathatatlanságára, ezeknek az alapja ugyanis az életre hívott ember méltóságának a tisztelete, a Teremtő terve szerint.”

A fiatalokat arra buzdítják, hogy „*ne rejtsetek tehetségeiteket a földbe* (vö. Mt 25,25), hanem az Isten által nektek adott összes képességeket használjátok fel arra, hogy tanúságot tegyetek Krisztus igazságáról a világban, hogy életetekben megvalósítsátok az Isten és a felebarát iránti szeretet evangéliumi parancsát. Ne féljetekek szembeütni az árral, ne féljetekek Isten igazságát

védelmezni, amelyhez a mai szekuláris normák már messze nem alkalmazkodnak... Legyetek *a világ világossága*, hogy akik körül vesznek titeket, látva jötteteiket, dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van (vö. Mt 5,14.16). A keresztény hitben neveljetekek gyermekeiteket, adjátok tovább nekik *a hit igazgyöngyét* (vö. Mt 13,46), amelyet szüleitektől és őseitektől kaptatok. Emlékezzetek arra, hogy „nagy volt a váltságdíjatok” (1Kor 6,20), mégpedig az istenember Jézus Krisztus kereszthalála.

„Az ortodoxokat és katolikusokat nemcsak az első évezred egyházának közös hagyománya köti össze, hanem az a küldetés is, hogy Krisztus evangéliumát hirdessék a mai világban. ... Nem vetélytársak, hanem testvérek vagyunk... Buzdítjuk a katolikusokat és ortodoxokat minden országban, hogy sajátítsák el az együttélést békében és szeretetben, és „kölcsonös egyetértés” legyen köztük (Róm 15,5). ... Reméljük, hogy találkozásunk segítheti a kiengesztelődést ott is, ahol feszültségek uralkodnak a görögkatolikusok és az ortodoxok között. ... Az ortodoxoknak és görögkatolikusoknak szükségük van a kiengesztelődésre, valamint arra, hogy megtalálják az együttélés kölcsonösen elfogadható formáit.

Konkrét felhívás: „Az Ukrajnában működő egyházainkat pedig arra kérjük, hogy dolgozzanak a társadalmi egyetértés elérésén, tartózkodjanak az összecsapásokban való részvételtől, és ne járuljanak hozzá a konfliktus további terjedéséhez.... Kívánjuk... hogy valamennyi ortodox keresztény Ukrajnában békében és egyetértésben éljen, és az ország katolikus közösségei hozzájáruljanak ehhez oly módon, hogy keresztény testvéri kapcsolatunk egyre jobban megmutatkozzon.”

„...A mai világban... az emberiség jövője nagymértékben azon képességüktől függ, hogy mennyire tudunk közösen tanúságot tenni az igazság Lelkéről ezekben a nehéz időkben. ...Ebben az Isten igazságáról és az üdvözítő örömhírről való merész tanúságételben segítsen minket az istenember Jézus Krisztus, Urunk és Üdvözítőnk, aki megerősít minket csalhatatlan ígéretével: „Ne félj, te kisdéd nyáj, hisz Atyátok úgy látta jónak, hogy nektek adja országát” (Lk 12,32). A 30. pont a hálaadásé: „A találkozásunk során kifejezett kölcsonös megértés ajándéka iránti hálával telten és reménnyel Isten szentséges anyjára nézünk, és ennek az ősi imának szavaival kérjük: „Oltalmad alá futunk, Isten szent szülője!” Közbenjárásával a Boldogságos Szűz Mária bátorítsa a testvériségre az őt tisztelőket, hogy ismét egyek legyenek az Isten által meghatározott időben, békében és egyetértésben, Isten egyetlen népében, a legszentebb és oszthatatlan Háromság dicsőségére!

Az összefoglalás a Magyar Kurírban megjelent szöveg (Tözsér Endre SP fordítása) felhasználásával készült.

Fejérdy Tamás

Újlaki sorsok - Szövényi-Lux Endre

Az Újlakon rendszeresen ministrálók között megtaláljuk a legkülönbözőbb korosztályok képviselőit. Korelnökük minden bizonnyal az az idősebb úr, aki már hosszú évek óta minden szombat estéjét a templomi szolgálatnak szenteli: Szövényi-Lux Endre, Bandi barátunk.

Bandi újlaki gyökerei messzire nyúlnak vissza. Szülei kerekén 80 esztendővel ezelőtt, 1936-ban esküdtek egymásnak örök hűséget az újlaki plébániatemplomban, Pálffy Lajos plébános atya közreműködésével. Néhai plébánosunk szociális érzékenységére Bandi a mai napig elismeréssel emlékezik vissza: A háború utáni nélkülözés közepette az atya élelemmel és gyertyával (szünetelt a villanyszolgáltatás) igyekezett segíteni a rászorulókat.

Érdekes, hogy Bandi édesapját és édesanyját is szerető mostohaanya nevelte fel. Édesapját, Szövényi Gézát anyja korai halála után anyai nagybátyja, Lux Nándor és annak felesége fogadta örökbe; az akkor fennálló törvények értelmében a vér szerinti apa nevéhez kötőjellel csatolni kellett a felnevelő apa nevét is, innen a kettős családnév. – Bandi anyai nagyanyja, Paula a második kislánya születése után gyermekágyi lázban halt meg az újszülöttel egy időben, így az elsőszülött Vankó Irénnek, Bandi édesanyjának Paula húga, Flóra

lett a szerető mostohája, miután férjhez ment az özvegyen maradt Vankó Rezsőhöz.

Szövényi-Lux Géza, a rajz és művészettörténet tanára Esztergomban kapott tanári állást, így oda vitte magával ifjú feleségét, de első gyermekük, Endre, budapesti klinikán látta meg a napvilágot 1937 nyarán. Újlakon keresztelte meg a család kedves rokona, a tihanyi apát.

Endre a szokásoshoz képest „fordított” életet élt kiskorában, amennyiben a vakációkat töltötte Budapesten nyáron és a karácsonyi szünetben a Pusztaszeri úton lakó melegszívű, kényeztető nagyszülőknél. Apja időközben Esztergomból a Gödöllői Premontrei Gimnáziumba került; új szolgálati helyére a kislányukkal, Ágnessel gyarapodott család is vele tartott.

1944 őszén már a családapákat, így Sz.-L. Gézát is behívták katonai szolgálatra. A család ekkor Budapestre, a nagyszülőkhöz költözött. Gézát Nyugatra vitték, ahol hamarosan amerikai fogságba esett. Itt jó hasznát vette szakmájának: Sorban karikatúrákat rajzolt az amerikai tisztekről, akik kedvezményekkel, főleg ennivalóval és finom cigarettával fejezték ki hálájukat.

1945 végén már haza is engedték. Közben azonban úgy értesült, hogy a családját a Pusztaszeri úti otthonban bombatalálat érte, így hűgát kereste fel, aki

Szalvátor-apáca volt Angyalföldön a Huba utcában. Tőle tudta meg, hogy az egész rémhír csak kitalálás volt...

Szövényi-Lux Gézáról tudnivaló, hogy a későbbiekben tagja lett az újlaki plébánia képviselőtestületének. A templom tatarozásakor ő tervezte meg a templom ornamentikájának restaurálását.

Fia, Bandi még Máriabesnyőn kezdett iskolába járni, ezt hamarosan, a háború utáni tavaszon Újlakon a Lajos utcai, majd az Ürömi utcai iskolában folytatta.

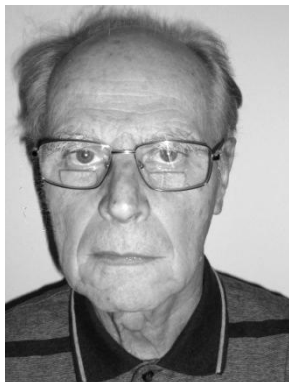
Ekkor volt elsőáldozó az újlaki templomban, majd öt évvel később itt bérálták. Amikor a Keleti Károly utcai Érseki Katolikus Általános Gimnázium (ma Rákóczi) tanulója lett, akkor alakították át a gimnázium 1. osztályát 5. általánossá. Itt elvégezte a felső tagozatot, de már közben csatlakozott az illegálisan működő piarista cserkészmozgalomhoz, miközben az egyetlen tag volt az osztályban, aki nem lépett be az úttörő szervezetbe. Középiskolába is a

piaristákhoz jelentkezett – ezt meghallva az általános iskola „vonalas” igazgatója ki sem akarta szolgáltatni a végbizonyítványát! Szerencse volt, hogy osztályfőnöke „diplomátusan” közbe tudott lépni, évről évről titokban átadta a bizonyítványt.

Gimnáziumi éveinek éppen közepére esett a piaristák elköltöztetése. 1953 nyarat a diákok jórészt azzal töltötték, hogy cipelték a sokféle holmit a Mikszáth Kálmán térre... De ennél sokkal fontosabb volt, hogy ez

az iskola mind a tantárgyakból, mind emberségből rendkívül magas színvonalú oktatást adott egy életre szólóan. Itt lett a fizika elkötelezettje Kovács Mihály tanár úr vezetésével és feladatversenyeinek megnyerésével. Hegyi Ferenc osztályfőnök úrnak köszönhette (a magyar mellett) az orosz nyelv elsajátítását, Medvigy Mihály tanár úrnak a hitvédelem filozófiai szintű megismerését, valamint visszajáró öregdiákként a klasszikus zene szeretetét.

Az 1955-ben tett érettségi vizsga után fizikusnak jelentkezett az Eötvös egyetemre, de háromszor utasították el „helyhiánnyal” indokolva, valójában a Piarista gimnáziumi előzmény miatt. Végül késő ősszel minden fellebbezés nélkül a tanári szakra vették fel, nem fizikusnak, ami lenni szeretett volna, így 1956 őszén- rövid nyári egyetemi katonai szolgálat után - átjelentkezett a Műegyetemre. A forradalom kitörésekor diaktársaival több helyszínen is ott volt, aztán „rohángáltunk a városban géppisztollyal”, meséli, de harci cselekményekbe nem keveredett. A leszámolások idején nagy szerencsésének bizonyult, hogy csak '56 őszén került a Műegyetem másodévére, így még nemigen ismerték, nem tartották számon.

A Műegyetemre járó kevés lány közül az egyik Bandi tankör-társa volt a Műszer és Méréstechnika Szakon.

Őt, az erdélyi származású, evangélikus Rozsondai Annát egy szép napon Bandi két hangversenyjeggyel lepte meg – bár az érettségiző illegális cserkészeknek tartott lelkigyakorlaton a néhány évvel idősebb Jelenits István óva intette a fiúkat a lányoktól, akiknek "leghőbb vágya a férjhez-menés". Anikót pedig nagybátyja készítette fel – saját tapasztalatai alapján – a fiúkkal való óvatosságra, mert hogy azok első gondolata a lányok fejének „elcsavarása”.

Az intelmek ellenére, a tanulmányok befejezése után Bádý Ferenc plébános úr eskette össze 1961 májusában a Margitszigeten a két fiatalot, akik a Pusztaszeri úti ház alagsorában kezdték meg közös életüket. Bandi Sashalmon az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában helyezkedett el, tudván, hogy az iparban kevesebbet számít a politika. És valóban: amikor Szabó József jezsuita pátert, aki műegyetemisták, többek között az ő lelki irányítója volt, 1963-ban letartóztatták és öt évre elítélték, Bandi megúszta egy Gyorskocsi utcai hosszas kihallgatással.

Munkahelye egyebek mellett üzemek és oktatási laborok átadásával és üzembe helyezésével foglalkozott külföldön is, így az akkori Szovjetunióban is. Bandi

most hasznát vette a piarista atyáknál szerzett orosz tudásának, hiszen számos moszkvai útja során tolmácsra sem volt szüksége. Később más országokba is delegálták az említett 1963-as per ellenére, éveket töltött családjával együtt Indiában és Peruban. Gyakorlatilag az első munkahelyéről ment nyugdíjba 1994-ben, mint főkonstruktor, de nyugdíj mellett még további 15 évig dolgozott két különböző munkahelyen.

A Szövényi-Lux házaspárnak három fia született. A fiúk az apa nyomdokait követve a piaristákhoz jártak, legalábbis amikor a család Magyarországon tartózkodott. A tartós külföldi kiküldetés pedig lehetővé tette számukra az angol és spanyol nyelv tökéletes elsajátítását, aminek manapság ugyancsak jó hasznát veszik, mint mérnökök az életben. Amikor a ma már hat gyermekes Mártonéknak és a nagyszülőknek kezdett szűk lenni a Pusztaszeri úti ház, a nagyszülőkkel együtt kiköltöztek az óbudai Jablonka útra, de Bandi nagypapa hű maradt az újlaki plébániához, ahol éppen 25 éve tagja az egyházközségi képviselőtestületnek, és az ezredfordulóig a plébánia gépészeti és villamos műszaki problémáinak felügyeletét és karbantartását látta el. A ministrálás mellé pedig 20 éve áldozatái engedélyt is kapott az egyházi hatóságtól. Kívánjuk, hogy még sokáig végezze szolgálatát az oltárnál.

Szaszovszky József

A gyóntatószék a megbocsátásért van!

Szent Pio és Szent Leopold Mandić, az irgalmas gyóntatás nagy – kapucinus rendi – szentjei földi maradványainak közelségében mutatott be szentmisét Ferenc pápa február 8-án reggel a Szent Péter-bazilika katedra oltáránál. A szentmisére a pápa meghívta a világ összes kapucinus szerzetesét, hogy együtt mutassák a be a legszentebb áldozatot, két jeles rendtársuk földi maradványai közelségében.

Ferenc pápa homíliájában a gyóntatás nagyszerűségéről beszélt: „A ti hagyományotok, a kapucinusoké a gyóntatás hagyománya. Megannyi derék gyóntató van köztetek, mert bűnösnek érzitek magatokat. Ők tudják, hogy bűnösök Isten nagysága előtt, és ezért állandóan imádkozzák: »Hallgass meg, Uram, és bocsáss meg nekem!« És mert így imádkoznak, tudnak megbocsátani.

Ellenben amikor az ember elfelejti, hogy ő maga megbocsátásra szorul, lassan-ként elfelejti az Istent, elfelejt bocsánatot kérni, és nem tud megbocsátani. Az alázatos ellenben bűnösnek érzi magát, és nagy megbocsátó lesz a gyóntatószékben. Azok pedig, mint a törvény doktorai, akik tisztának és mesternek érzik magukat, csak ítélkezni tudnak” – hangsúlyozta a pápa.

Így folytatta: „Testvérként szólok hozzátok mint gyóntatókhoz, különösen is most, az irgalmasság évében: a gyóntatószék a megbocsátásért van! Ha nem tudsz feloldozást adni – tegyük fel –, akkor legalább ne

ostorozz! Aki gyónni jön, az megerősítést keres, megbocsátást és békét akar a lelkében. Egy atyát keres, aki átöleli őt, és azt mondja neki: »Az Isten szeret téged.« Nem szívesen mondom, de a többség itt biztosan hallott már ilyet: »Én többé nem megyek gyónni, mert egyszer ezt kérdezte tőlem a pap...« De ti, kapucinusok, rendelkeztek az Úr különleges adományával, és ez a megbocsátás. Arra kérlek benneteket, soha nem fáradjatok bele a megbocsátásba!” (...)

„A megbocsátásnak sokféle a nyelvezte – folytatta a pápa. – A szó nyelvezte, aztán a gesztusoké. Ha valaki gyónni jön, mert valami súlytól szeretne szabadulni, de nem tudja elmondani, akkor maga az, hogy eljön gyónni, azt jelzi, hogy meg akar változni, nem akarja azt többé csinálni, és ezt elmondja azzal, hogy eljön gyónni. Nem, nem kell szükségképpen kérdezgetni! – ajánlotta a pápa. – Ha valaki eljön, jön, mert nem akarja a rosszat tovább folytatni. De sokszor nem tudják, mert pszichikai körülmények kötik gúzsba őket, az életük, a helyzetük... »Ad impossibilia nemo tenetur.« »Lehetetlenre senkit nem lehet kötelezni!«” – tette hozzá.

„Tágas, megbocsátó szív kell, mert a megbocsátás egy mag, Isten simogatása. Bízatok Isten bocsánatában! És ne essetek a pelagianizmusba, mely így szól: Ezt és ezt kell csinálnod! De hiszen a tiétek a

megbocsátás karizmája! Vegyétek elő, újítsátok meg! Aki nem tud megbocsátani, az úgy végzi mint a törvény doktora, és nagy vádló lesz. És ki a nagy vádló a Bibliában? A sátán! Tehát vagy Jézus hivatalát végzed, és megbocsátasz, vagy az ördögét, és akkor elítélsz és

vádolsz! Én nem tudok nektek mást mondani. Kérem mindehhez az Úrtól a kegyelmet minden gyóntató számára, mindnyájatok számára, de magam számára is” – zárta homíliáját Ferenc pápa.

(Magyar Kurír 2016. február 9.)

Családi események februárban:

Halottaink:

Rajzinger Steffens Klára (92), Szepesi István (83), Dr. Romhányi Tiborné (94),
Mari Ferencné Erzsébet (93), Pusztai Lajosné (89)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: (nagybőjtben kedden, és) pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Keresztút: nagybőjt péntekéin 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Nyugdíjas klub: jelenleg szünetel.

Teadélelőtt: a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.) Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy, 20/483-0149

Schola próbák: felnőtteknek szerdánként 19⁰⁰ órától 20³⁰-ig az oldalkápolnában.

Aki az egyházi hozzájárulást (adót) banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

A jótékony célú adományokat köszönettel vesszük az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány OTP Banknál vezetett 11702036-20644877 számú számlájára történő befizetéssel, illetve banki átutalással.

Rendelkezhetünk befizetett adónk kétszer 1 %-áról!

Az idei esztendőben is rendelkezhetünk befizetett *adónk* egy részéről.

Kérjük, ha lehetséges, az első 1%-át a Magyar Katolikus Egyház részére, a második 1%-át az Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány számára ajánlja fel.

- A Magyar Katolikus Egyház technikai adószáma: 0011
- A Újlaki Sarlós Boldogasszony Alapítvány adószáma: 18083440-1-41

Köszönjük!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhévizi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.